

§ 3.

Ved stærke Drikke forstaaes i denne Lov Brændevin, hvilken Benævnelse omfatter alle destillerede stærke Drikke samt Drikkevarer, som ere tilberedte hermed, endvidere Øl med $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol eller derover, Vin, tilvirket af Druer, Frugtvin, tilvirket af Frugtsafter ved Alkoholgæring, Cider, der indeholder Alkohol, og anden ved Alkoholgæring tilvirket Drik.

§ 4.

Til at vinde Næringsadkomst paa Beværtning eller Gæstgiveri udkræves:

1. At den paagældende er fyldt 25 Aar.
2. At han ikke er ude af Raadighed over sit Bo.
3. At han ikke har været dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling uden derfor at have faaet Æresoprejsning.
4. At han ikke i de sidste 5 Aar har været dømt 1) for Betleri eller Løsgængerier eller 2) under en offentlig Sag for nogen af de i Straffeloven af 10. Februar 1866 og midlertidig Lov Nr. 129 af 1. April 1905 nævnte Forbrydelser til højere Straf end Bøder eller 3) efter nærværende Lovs § 36, 2det Stykke, eller 4) 3 Gange efter samme Paragrafs 1ste, 3die og 4de Stykke.
5. At han ikke i Henhold til midlertidig Lov af 1. April 1905 § 6 har faaet Paalæg om ikke i Lokaler for Udsækning af stærke Drikke at nyde saadanne.
6. At han har Indfødsret eller opfylder Betingelserne for som Udlænding at kunne vinde Næringsadkomst her i Landet.

Adkomst til Udsækning af stærke Drikke kan, med de i § 24 nævnte Undtagelser, ikke meddeles Aktieselskaber eller andre Selskaber med begrænset Ansvar.

Saadanne Selskaber kunne ikke drive Beværter- eller Gæstgiverier, medmindre ethvert af Bestyrelsens Medlemmer opfylder de til Erhvervelse af Borgerskab (Bevilling) paa saadan Næring knyttede Betingelser.

§ 5.

Adkomstbevis paa Beværtning og Gæstgiveri skal være knyttet til et bestemt Lokale. I Byerne er Flytning til et andet Lokale tilladt, saa snart Godkendelse af dette foreligger, og der vil da være at udstede ny Adkomst uden Betaling.

Adkomst til Udsækning kan meddeles flere i Forening.

§ 6.

Det er ikke tilladt nogen at have mere end eet fast Beværtningssted eller Gæstgiveri i samme Kommune. Dog skal Indenrigsministeren i særlige Tilfælde efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen være bemyndiget til at gøre Undtagelse fra denne Regel.

§ 7.

Retten til at drive Gæstgiveri eller Beværtning skal udøves af Bevillingshaveren. Dog kan i særlige Tilfælde den Myndighed, der har udfærdiget den paagældende Næringsadkomst, meddele Tilladelse til at lade en Forretning drive ved en Bestyrer, som da skal have de til Erhvervelse af Næringsadkomst paa Beværtning eller Gæstgiveri udkrævede Egenskaber (§ 4). Saadan Tilladelse gives uden Betaling. Den kan af de nævnte Myndigheder tilbagetages, naar Omstændighederne tale derfor.

§ 8.

I Politivedtægten fastsættes de Fordringer, som af Sundheds-, Sædeligheds- og Ædruelighedshensyn bør stilles til Beværtningslokaler og Lokaler til Gæstgiveri. Foruden de ubetingede Fordringer, der bør stilles ogsaa til alt i Brug værende Lokaler, kan der stilles større Fordringer til Lokaler, der efter Forretningsindehaverens Eratræden paa ny ønskes anvendte til Beværtning eller Gæstgiveri, og endnu større til Lokaler, der ikke senest have været anvendte til saadan Brug.

Bl. a. bør der stilles den Fordring til Beværtningslokaler, at de ikke savne formaalstjenligt beliggende Rum af en vis Størrelse til Tilberedning og Opbevaring af Fødevarer, og for Gæstgiveriers Vedkommende kan det bl. a. bestemmes, hvor mange og hvor store Lokaler der udkræves til et Gæstgiveri, samt, saafremt Værten ikke tillige har Ret til almindelig Beværtning, at Beværtningsrummene ere saaledes beliggende og indrettede, at de ikke frembyde sig som Beværtningslokaler for andre end de i Gæstgiveriet boende og rejsende.

§ 9.

Naar Bebyggelsesforholdene i en Landkommune eller i en Del af en saadan eller en saadan Dels Beliggenhed tæt op til en